

ГОЛОС ДЯКІВ

Незалежний, аполітичний, безпартійний,
становий часопис.

Виходить 1 і 15. кожного місяця.

Адреса Редакції й Адміністрації: Коломия, вул. Міцкевича ч. 51.

ЦІНИ ОГолошень: Ціла сторона 90 зл., половина 45 зл., $\frac{1}{4}$ стор. 30 зл., $\frac{1}{8}$ стор. 15 зл., $\frac{1}{16}$ стор. 8 зл., $\frac{1}{32}$ стор. 4 зл.

ДРІБНІ ОГолошення: За одно слово або його місце 10 сот.

Постійні оголошення мають 20% знижки а оголошення для дяків-пренумераторів 50%.

ОГОЛОШЕННЯ приймається тільки за попереднім надісланням належитості або принайменше зачету. Анонімних дописів не приймається.

Рукописів не звертається.

Передплата:

В краю чвертьрічно . . . 1.25 зл.
За границею річно . . . 1 $\frac{1}{2}$ долляра
або їх вартість в иншій валюті.

Чекове conto П. К. О. в Варшаві
ч. 152.951.

Ціна одного примірника
20 сот.

Досить кривди!

В цілому культурному світі, в кожній культурній державі існує право, яке не заборонює своїм горожанам організуватися в різні, законом обняті товариства, комітети, інституції, гуртки і т. п. по думці організуючихся.

Організаторам прислуговує право, уживати до ведення організаційної акції різних, правосильними законами дозволених способів. Отже, наколи хто нарочно ділає на шкоду якоїсь організації, то інтересованим можна, між иншими законними средствами піддати се також і прилюдній критиці. Наколиб така критика колідувала (суперечила) з карним або иншим того рода законом, то пошкодований може шукати собі сатисфакції на правній дорозі, а ніколи не має права полагоджувати справи самосудом зі шкодою для других.

Чим більше культурний є народ, тим культурніші має закони й тим точніше придержується їх.

У нас, на деяких ділянках культурної праці діється цілком противно: коли на приклад якась поневолена, ріжними людьми визискувана кляса людий пробудиться до організаційного життя й виявить стремління до борби за поправу свої екзистенції, то зараз знайдуться свого рода типи-людців, які всіма можливими, дикими, нелюдськими способами поборюють то природне й культурне явище.

За доказ повисше сказаного може послужити на пр. такий факт: Недавно відбувся у Львові Загальний Збір Дяків, на котрому деякі бесідники-дяки піддавали відємній критиці відношенню нашого священства — з малими виїмками — до дяківського, організаційного життя та до правди дяківської долі в загалі. Се так поділяло на одного з наших священників, що він дяка своєї парохії, зараз після його повороту — зі згаданого збору до дому — усунув зі служби, не зважаючи на брак йому компетенції до сего та на те, чи сей чоловік має средства до життя, чи ні.

Другий анальогічний випадок представляється так: Дяк домагається від місцевого священника, справедливийшого розділу церковних доходів і не виконує приказаних йому приватних послуг у священника, за що сей сердиться на него, скликує до громадської канцелярії двох радних та ставить рішучий внесок, на негайне усунення дяка зі служби, на що лиш є ті два члени громади безправно годяться й дяк — хоч-нехоч — мусить сему рішенню пови-

нуватися й шукати иншого куска хліба, якого одначе в теперішних часах не так легко можна найти.

Се є лише одні з многих найновіших фактів. Таких і подібних випадків з попередних часів можна навести не мало й они будуть повтарятися так довго, доки ініціатива дяківської, організаційної праці не перейде до рук самих дяків.

Редакція покищо апелює зі свого боку до дотичних священників, щоб они змінили дотеперішну систему свого відношення до даних дяків та зараз направили заподіяну їм кривду, уможливліючи їм поворот на їх страчені посади, бо в противному випадку редакція посвятить для них, під їх особистими адресами відповідну рубрику в часописі.

Тут на сему місці апелює редакція також до наших свідоміших громадян, а з окрема до громадських урядів та церковних комітетів, щоб они безумовно не дозволили на те, щоб їх священники з їх дяками так поводилися, бож прецінь дяки не є слугами священників, але слугами громад, і лише громада як така а не хто инший має право на основі заключеної з дяком угоди надати чи виповісти йому дяківську посаду.

Священик, який самовільно, без порозуміння з покликаними до сего чинниками своєї парохії, приймає або усуває дяка з дяківської посади, переступає свою компетенцію та нарушує м. и. також достоїнність і повагу цілої, даної громади.

Щоби на будуче такі неправні й нелюдські усування дяків з їх дяківських посад не повторялися, повинен кожний дяк, а з окрема такий, що не є певний своєї нинішньої посади на разі, то є доки дяківських справ взагалі — остаточно не унормується, зробити зі своєю громадою писемний, службовий контракт найкрасиче в нотаря або адвоката.

Контрактовий дякбуде міг вже спокійніше сидіти на своїй посаді та бути певним, що ніхто його самовільно з неї не віддасть.

I. В.

Вписуйтеся в члени „РІДНОЇ ШКОЛИ“ (членська вкладка тепер 1 зл. на рік). Рівночасно з грішми присилайте й спис членів (ім'я, назвисько, заняття й точну адресу) до Українського Педагогічного Товариства у Львові, Ринок ч. 10.

Не забувайте, що в „Рідній Школі“ наша будучність!

Кілька слів про дяківські збори взагалі.

Такі збори є дуже для справ дяків потрібні. Одначе хосен дадуть лиш тоді, коли всі постанови зборів, будуть всіма дяками виконані. А виконані будуть тоді, коли будемо мати дяків залежних від організації, а не від таких людців, які уважають дяка за щось підрядного. На жаль у нас поки-що такі дяки водяться. На пр. коли одного року посходились дяки на збори в Станиславові, то до своєї справи так обоятно відносились, що аж сам предсідник зборів і голова Т-ва сказав їм всім до очей, що вони до справи о власний кусок хліба так байдужно відносяться, як би се розходилося о хліб для якихось африканських Муринів.

За се показалися наші дяки цікавішими в чому иншому, а саме: коли вернула депутація від Преосвящ., та заявила зібраним, що Преосвящений їх „файно“ прийняли, „усміхнулися“ і т. д. то зараз за сим пішло під адресою Преосвященого сильне: „Многая літа“ а все те, що мало полагодитися на зборах лишилось по старому.

Отже таких дяків, котрі розумілиб, що то є організація, та що таку організацію треба поперти не лиш словами але й власною кишенею в нас — дуже мало. Щоби такі дяки вже не виводилися й не забирали місця таким дякам, котрі уміють боротися за загальну дяківську справу, то по моїй думці, ми дяки повинні самі стреміти до сего, щоб здобути собі відповідну освіту.

Дяк повинен бути надаваний на посаду своєю організацією в порозумінню з даною консисторією, а не так як оно тепер діється, що прийняття дяка на посаду або усунення його з неї залежить виключно від примх одиниць. Дяк повинен дістати мешканне, ерекц. грунт, дрова, павовисько, збіже „гарці“ і т. п.

Що до так зв. „гарців“, то дяк не повинен сам їх збирати, бо се чисто по жебрацьки. Се повинна йому громада зібрати й доставити до дому.

За всякі церковні треби повинен дяк побирати зі всего $\frac{1}{2}$ часть, а не лише на пр. третій хліб, як то се по більшій часті дяки дістають. Третину грішми дяки розуміють хибно. На пр. коли священник дістає за похорон 10 зол. то дяк повинен дістати 5 зол. а не 3-33 зол., бо 3-33 зол. є $\frac{1}{4}$ частію з того, що сторона платить. Крім сего, що дана парохія може дати дякови, дяк повинен діставати також ще й з державної каси яку-таку платню.

Кожний дяк повинен бути забезпечений в пенсійнім інституті прив. службовиків та щоб на випадок нездібности до праці, як: страта слуху, голосу, хвороби очей і т. п. побирав якусь підмогу.

По смерті дяка вдова й сироти повинні також діставати якусь підмогу.

Наколиб се було запевнене дякам, тоді сему званню віддалибся люди спосібні й меткі, вони піднеслиб повагу дяківського стану до відповідного ступня та сповнялиб як слід і свої громадянські обовязки на місцях.

Знаю й таких дяків, що чваняться дяківськими іспитами, а не мають належного поняття о дяківських справах взагалі та відносяться до них байдуже, а що відноситься до громадянських обовязків як засновання кооператив, курсів для негра-

мотних і т. и., то хіба й не згадує нічого.

Але як каже польська пословиця: „na bezgrubiu i rak guba“, таке саме і з нашими дяками. Коли тебер бесіда про щось красшого й поправу долі цих „Рабів Боших“, то уважаю отсе за відповідне:

Люди, що стоять на чолі дяківської організації повинні прийти з поміччю дякам в їх борбі за поправу своєї гіркої долі та поробити відповідні заходи до засновання дяківських шкіл по більших містах а найрадше катедральних по думці переського „Українського Голосу“ а не такі як тепер при нашій станиславівській катедрі, де питомців учить в крилосі штовханцями. Наколи буде все те дякові запевнене, що я висше навів, тоді до такої школи дадуть родичі й своїх здібніших дітей і будуть їх там власним коштом удержувати. Крім сего всі наші інституції підуть на стрічу такій школі, та будуть її підпомагати, бо в ній будуть бачити будучих, ширих робітників для церкви й народа, незалежних від примх одиниць.

Роздольський Пантелеймон, дяк
в Тисьмениці.

Голос „Волі Народу“ про Збір Дяків у Львові дня 29. 4. 1925.

„Збори „Дяківської Самопомочі“ відбулися у Львові при участі 600 членів. Над зборами положив свою тяжку руку „священнический клир“, хоть слідна була спроможність деяких дяків зволитися з під сеї „опіки“ і є надія, що се послидує, если дяки змінять статут та возьмуть організацію в свої руки. Чи можуть робітники віддати організованне своє, професійне капіталістам, які їх визискують? Чи зробив коли що доброго капіталіст робітникам добровільно? А звісна річ, як зависимі дяки від парохів, а головні сі дяки-професіонали, які, не маючи свого господарства стають економом у ксьондза. До сеї справи ще вернемо“.

Відгомін дяківської, економічної борби.

Борба дяків за поправу свого матеріально-го положення відбилася вже належним відгомном у польському уряді:

Всі староства в Галичині на припоручення висших інстанцій вислали до всіх гр. кат. парох. урядів в своїх повітах припоручення, щоб они в своєму часі докладно повідомили їх про теперішнє матеріальне положення дяків.

В сему припорученню є м. и. сказано, чи дяк дійсно користає з призначеного для него майна. Видко, що уряд навіть не припускає сего, щоб дяки до тепер за свою дяківську службу бодай в часті не користали з ерекціональних ґрунтів.

Наколиб уряд парохіяльний не предложив на час відносного звіту, то декотрі староства уважали се, що теперішнє матеріальне положення дяка є встарчаюче.

Отже обовязком всіх дяків є: доложити всіх старань, щоб такі звіти до староств на час вплинули.

Пригадується всім тим Вп. Дякам, які дістають часопись „Голос Дяків“ а до нині взагалі не прислали ще ані пренумерати, ані належитости на шематизм, який незадовго вийде з друку, щоб зробили се найдалше до 15 го червня 1925. р., посылаючи бодай частину належної квоти.

Редакція.

Складайте добровільні датки на фонд своєї преси, щоб она мала змогу, як слід розвинути свою діяльність.

Децо про організаційний рух дяків копичинеччини.

Дня 14. мая с. р. відбувся в Копичинцях, в салі „Народного Дому“ організаційний збір дяків тогож повіту. З найдалших закутин повіту прибили на той збір дяки. Сильна злива попередного дня, та з нею й болотниста дорога, не задержали дяків дома. На наради понила їх незавидна доля

чорна година дальшого дня, марево голоду й привиджебрачої торби на старі літа. На зборі довга, горяча дискусія над незносимим, матеріальним положенням дяків, браком службових доходів, нещирим відношенням священства зглядом дяків, його ворожим виступом перед роком проти зарядження Епископського Ординарјату, наділити дяків кількома моргами ерекціонального ґрунту. Однозгідна резолюція що до наділення дяків, як церковних функціонерів ерекціональним ґрунтом, що найменше третиною тої скількості поля, яка припаде парохам, що до евентуального установлення постійних платень з релігійного фонду та заосмотрення не лише дяків, але і вдів та сиротів по них вислана до всіх установ, заповданих в другім числі „Голосу Дяків“.

На зборі виявилось, що судьбою дяків заінтересувався вже і польський уряд, бо на приклад копичинечцелье староство вже віднеслося до всіх гр. кат. парохіяльних урядів в повіті, щоб они предложили точні звіти про матеріальне положення дяків. Дивним і незрозумілим є, чомубільшість духовенства так байдуже відноситься до поправи дяківської долі та не хоче зрозуміти, що дяк також є людиною й має право до людського життя. На жаль наше священство дбає тільки про себе. Порушена справа є дуже болючою; на сю тему далобся списати грубі томи. Може в коротці дяківська організація о се постарается і спорядить сумний документ, з котрого можна буде довідатися, як „піклувалося“ добре ситуоване священство, незавидною долею дяків.

Дальше напишемо другим разом.

Глухий.

Відділ правної поради.

Децо про збори і довірочні наради.

Про збори обовязує покищо австрійський закон з дня 15. падолиста 1867. року ч. 135 В. д. з. Найважнійший з того закона є § 2, після котрого всякий, хто хоче уладити народне зібранне або взагалі збори, для всіх приступні, без запрошень і без обмеження на запрошених гостей, мусить повідомити про те письменно власть (Староство) найменше на повних три дни перед відбуттем тих зборів, та подати в тім письмі ціль, місце і час зборів.

На таке донесенне має власть дати сейчас посвідченне на відписі рубрум то є наголовка подання.

Колиж уладжується збори або наради довірочні, на котрих мають бути присутніми і брати участь виключно поіменно запрошені особи, то до уладження таких нарад не потрібно ніяких повідомлень власті ані єї зіволення. Уладжуючі такі наради мусять одначе подбати про те, щоби кожний учасник зборів був заосмотрений в картку (запрошенне), підписану через уладжуючих ті збори, на котрій має бути випсане імя і назвисько даної особи. Найдогіднійше є зладити листу за-прошених осіб, і після неї видати їм запрошення.

Треба дуже уважати, щоби кожний, що на-ходить на такий довірочній нараді, мав таке запрошенне, бо інакше той, що нараду ту уладжує, відповідає за те.

Особи, що скликають довірочну нараду, повинні знати всіх запрошених на неї гостей.

На довірочні наради, скликані за запрошеннями не має вступу представник влади; може він одначе перед розпочаттем наради після зголошення і вилегітимовання з уладжуючих ту нараду, перевірити, чи всі присутні мають запрошенне. Після перевірення запрошень має він опустити льокаль, де нарада відбувається. Колиби сего на візваннє уладжуючого збори, не хотів учинити, належить нараду перервати і віднести сейчас лично абе телеграфічно до Староства з жалобою і домаганням зарядження, щоби представник власті льокаль нарад опустив.

На уладженне зборів під голим небом потрібно зіволення Староства. В поданню о таке зіволеннє належить подати місце і час зборів.

Так само потрібно зіволення на уладженне публичного походу (маніфестації) і в такім поданню належить подати, якими улицями похід має йти.

В разі розв'язання через представника власті зборів та довірочних нарад і проти всяких заряджень інших властей, вільно внести в протягу вісьмох днів від видання такого зарядження, від-

клик до Воевідства, а від рішення Воевідства при-слигує дальше відклик до Міністерства Внутрішних Справ.

Скоро на зборах порішено внести до властей яку письменну петицію, то має єї підписати лише десять осіб.

Небавом має вийти новий закон про збори і про нього тоді напишу.

Др. І. Т.

Поклик!

До Вп. Товаришів-Дяків бучацького Деканату.

Вп. Товариші-Дяки! Мабуть кожний з Вас знає аж надто добре, що лиш в едности сила, але на превеликий жаль не всі Ви сих золотих слів придержуетесь. За доказ сего може послужити, лїнива, недбала, неохоча організаційна праця в нашому деканаті. Дячого воно так є, годі відгадати? Якась зневіра, недбалство до путнього й організаційного життя належать до головних прикмет нашого духа; кожний з Вас чекає та сам не знає на що, мабуть на манну з неба, або на яке инше чудо.

Що так воно є на ділі, показалося се дня 21. мая с. р. На вислуханнє звіту делегатів, котрі дня 29. 4. 1925 були на Зборі Дяків у Львові зїхалось заледво кілька свідоміших і дяківськими справами інтересуючихся дяків. А повідомилося кожного з Вас і мимо сего на 40 дяків прибуло на превеликий сором „аж“ 9 (девять).

Щоб так дальше не велося та щоб оргянізаційну працю повести питомим шляхом і дійти на час до бажаної мети, зібрані по довгих нарадах і дискусіях ухвалили і одноголосно уповажнили Михайла Бабія з Бучача, бувшого діяльного й продуктивного дякоучителя в Америці на ініціатора до зреорганізованя місцевого Т-ва Дяків.

Тому то низше підписаний на основі уповажнення збору з дня 21. мая 1925. скликує на день 24. червня с. р. Загальний Збір Дяків бучацького й сусідних деканатів, котрий відбудеться в Бучачі в салі Андермана при вул. Колійовій о 10. годрано.

Порядок зборів такий:

- 1) Звіт делегатів зі збору у Львові.
- 2) Нареди над евентуальним основаннем курсу музики й загальної освіти дяків.
- 3) Нареди над евентуальним заснованнем дяківських кооператив по деканатах.
- 4) Реорганізація Товариства Дяків.
- 5) Вибір Виділу.
- 6) Дискусії, запити і внески.

Вп. Товариші! Явїться всі як один на сей збір! Памятайте о тім, що як раз тепер найвідповіднійша пора зарадити нашому лихови. Наколи одиницями будемо ходити, не вдїємо нічого. Ми лише тоді дійдемо до бажаної мети, коли як слід будемо зорганізовані а коли ані одного не буде між нами, котрий би до організації не належав. Коли будемо як слід зорганізовані, тоді піднесемо до відповідного ступня повагу нашого, до тепер погорджуваного стану та змусимо всіх до сего, щоб з нами відповідно числилися.

За тимчасовий Виділ:

Бучач, дня 26. 5 1925.

Бабій Михайло,

бувший дякоучитель в Америці.

Резолюції про приділ ерекціон. ґрунту мають бути підписані 10 членами збору а колиб число зібраних було менше чим 10, тоді резолюції підписують всі зібрані. На такі резолюції треба наліпити стемпель за 2 зл.

Лупківський деканат.

Дяківський Збір лупківського деканату, скликаний організатором Михайлом Сегінем, дяком з Прелуки відбувся дня 17. 5. 1925. в Радошицях.

Прецідником і секретаром збору вибрано Володимира Лотушку, дяка в Радошицях, а його заступником Михайла Сегіня, дяка з Прелуки.

Присутні на зборі ухвалили одноголосно такі резолюції:

- 1) Позаяк теперішнє матеріальне положеннє дяків є прямо катастрофальне, домагається збір від правительства Польської Річипосполитої безплатного приділу ерекціонального ґрунту для дяків титулом їх службового вивінування, бодай в

одній третій часті тої скількості, яка припадає парохом в даній парохії, уважаючи се за одинокий вихід з грозячої тепер дяківському становищу матеріальної катастрофи.

2) Збір взиває всіх дяків, щоб за церковні треби побирали винагородження в висоті одної третьої часті загальної вартості а не менше, як оно тепер водиться а крім сего, щоб домагалися від парохіян відповідного мешкання.

3) Щоб Головний Виділ Т-ва „Самопоміч Дяків“ у Львові поробив відповідні заходи до осягнення матеріального забезпечення дяків і їх родин на старість і на випадок неспосібності до праці.

4) Збір домагається, щоби дяків наділено тими самими правилами, що їх затверджено Всв. Єпископ. Консистер. в Перемишлі дня 11. 7. 1911 Ч. 2174.

Делегатом лупківського деканату вибрано одноголосно предсідника Володимира Лотушку, дяка з Радошиць а його заступником Михайла Сегіня дяка з Прелуки.

На сім збір закінчено а резолюції про приділ ерекціонального ґрунту припоручено підписаному вислати до всіх інстанцій, поданих в 2. числі „Голосу Дяків“.

Володимир Лотушка, дяк, дяківськ. делегат і секретар громади в Радошицях.

Яслиський деканат.

Дня 17. мая відбувся в Радошицях Збір Дяків в яслиського деканату, на котрому ухвалено між іншими відповідну резолюцію про приділ ерекціонального ґрунту для дяків титулом їх службового вивінування, та вибрано підписаного дяківським делегатом на деканат Яслиська а його заступником Вп. Михайла Сегіня, дяка з Прелук.

Резолюцію про приділ ерекціонального ґрунту припоручено підписаному вислати до всіх інстанцій, поданих в 2. ч. „Голосу Дяків“.

Лотушка Володимир, дяк в Радошицях.

Грибівський деканат.

Дня 23. цвітня с. р. відбувся Збір Дяків грибівського деканату в Снітници, на котрому запали одноголосно слідуєчі резолюції:

1) Збір домагається від польського уряду, наділення всіх дяків ерекціональним ґрунтом титулом їх службового вивінування в висоті бодай одної третьої тої скількості, яка на основі конкордату припадає парохам.

2) Домагається Збір, щоб польський уряд визнав дяків, за необхідних церковних функціонерів та перебрав їх на державний етат.

3) Збір взиває всіх дяків, щоб рішучо домагалися за церковні треби одної третьої пайки загального винагородження, себто половини того, що побирає священник. Такі резолюції вислано також до всіх інстанцій поданих в 2. ч. „Голосу Дяків“.

Снітниця, дня 25. цвітня 1925.

Предсідник:
Йосиф Поручило,
дяк в Чирній.

Секретар:
Антоній Москва,
дяк Снітници.

Унівський деканат.

Дяківський Збір унівського деканату відбувся дня 16. мая 1925 р., на котрому явилися майже всі дяки сего деканату.

Предсідником Збору вибрано Вп. дяка Івана Палагнія, заступником Вп. дяка Івана Якубовського а секретаром Вп. дяка Михайла Вахуту.

Збір ухвалив між іншими:

1) Домагатися від польського уряду приділу ерекціонального ґрунту для дяків.

2) Завізвати всіх дяків, щоб за церковні треби домагалися одної третьої пайки загального винагородження, себто половини сего, що побирає священник.

3) Завізвати всіх дяків до точної передплати свого станового часопису „Голос Дяків“, та щоб кожний дяк негайно прислав свою адресу до Шематизму Дяків та належитість за него.

Зубар Андрій, дяк і управитель хору та дяківськ. делегат в Гологорах.

Добромільський деканат.

Дня 18. 5 1925 р. відбувся Збір Дяків добромільського деканату в „Народному Домі“ в Добромилі. На зборі явилися всі дяки крім двох, яких несприятності до нині ще не оправданс. Крім дяків взяли участь в зборі також Всеч. ОО. Іван Господаревський, парох в Добромилі, Бронислав Гоцький, парох в Передільниці, Йосиф Маринович, парох в Гійську, Ілярій Гелла, парох в Старяві, Теолор Заболоцький, парох в Міговій і Вп. Др. Стефан Антоневич, адвокат в Добромилі.

На внесок п. Івана Кнейчука, дяка в Добромилі вибрано Всч. о. Господаревського предсідником, п. Василя Волошина, дяка з Таряви, його заступником а Ігнатія Кушніра, дяка з Гійська, секретарем збору. Збір отворив о. Предсідник, привитавши й вивзавши присутних до обговорення пекучих, дяківських справ. Перший забрав голос Вп. адвокат Др. Стефан Антоневич, який пояснив заключений конкордат з Римом та поставив внесок в імени всіх дяків, домагатися наділення дяків ерекціональним ґрунтом та предложення відповідних резолюцій всім інстанціям поданим в 2. ч. „Голосу Дяків“.

Другий забрав голос Всеч. о. Йосиф Маринович. В своїй бесіді представив невідрадні положення дяківського стану та висказав бажання, щоби всі дяки взяли енергично до спільної акції, яка веде до поправи дяківської долі взагалі, щоб ждали від держави відповідного випосаження та лучили свою справу зі справою польських органістів.

Опісля забрав голос Всеч. о. Гоцький, та поставив внесок в імени всіх присутних дяків, щоби віднести до Всв. Впр. Єпископського Ординарјату з просьбою, припоручення всім священникам своєї епархії, щоби вони в же, тимчасово відступили своїм дякам відповідну скількість ерекціонального ґрунту; дальше, щоб дяки стреміли до унормовання свого службового становища в тому напрямі, щоб леда хто не мав права дяка усувати зі служби.

В кінці забрав голос п. Іван Кнейчук, дяк з Добромиля. Він закріпив в своїй промові всіх присутних до широй та солідарной організаційной праці й передплати свого часопису „Голос Дяків“; доказуючи, що тільки через часопись всяка організація єможлива. На внесок сего бесідника засновано „Деканальний Дяківський Комітет“, в склад котрого зістали вибрані: Впп. Др. Стефан Антоневич, адвокат в Добромилі, Іван Кнейчук, дяк в Добромилі, Ігнатій Кушнір, дяк з Гійська і Іван Церковник, дяк з Мігови. Метою комітету є: Постійно займатися дяківськими справами тут. деканату й освідомлювати та заохочувати всіх несвідомих, пасивних дяків до організаційной праці.

Іван Кнейчук,
дяк в Добромилі.

Ігнатій Кушнір,
дяк в Гійську.

Велике Віче Дяків в Смільнику коло Лютовиськ.

Дня 11. червня 1925 р. рано відбується Велике Дяківське Віче в Смільнику коло Лютовиськ всіх дяків з повітів: Лисько, Турка і Старий Самбір зі слідуєчою програмою:

1. Соборна „Служба Божа“ з проповіддю і панахидою за померших дяків.

2. Вибір президії віча.

3. Реферат, на тему: „Матеріальне положення дяків в теперішніх часах і спосіб поліпшення їх долі“ (Іван Муха).

4. Реферат на тему: „Загальна праця й громадянські обовязки дяка в парохії“ (Стефан Магуряк).

5. Реферат, на тему: „Організація Дяків“ (Петро Птанецький).

6. Запити і вмески.

7. Вибір Організаційного Комітету й делегатів.

8. Закінченне.

Всіх дяків зі згаданих повітів просить безумовно, у власному інтересі прибути на се віче.

За Тимчасовий Комітет:

Петро Птанецький, дяк в Скороднім, *Іван Муха*,
Стефан Магуряк, дяк в Смільнику.

Найліпші масарські вироби

можна дістати дешево лише у

МИКОЛИ КУКУРБИ, Коломия

Мійська галя 47.

Дяки тисьменецького й сусідних деканатів, позір!

Збір Дяків деканатів: тисьменецького, товмацького, устєцького, езупільського й жуківського відбудеться дня 18. червня 1925 р. о 11. год. передполуднем в Тисьменці, в салі „Брацького Дому“, на котрий то збір всіх Вп. Дяків з тих деканатів запрошується.

Роздольський Пантелеймон, дяк і управитель хору в Тисьменці.

Позір! Станиславівський і сусідні деканати.

Дяківський Збір, деканатів: станиславівського, езупільського, богородчанського, тисьменецького й товмацького, відбудеться в Станиславові дня 11. червня с. р. о 9. год. рано (місце збору подадуть підписані).

Просить всіх Вп. Дяків сих деканатів до якнайчисленнішої участі в сему зборі.

За Виділ:

Гарасимович Стефан, *Онуфрій Бриндзей*,
катедр. дяк в Станіславові, дяк в Книгинині Місто.

Дяки сяноцького і лиського повітів, позір!

Збір дяків сяноцького і лиського повітів відбудеться дня 11. червня 1925 р. о 10. год. рано в Лиську, (місце збору подасть А. Хома, дяк в Лиську), на котрий то збір всіх Вп. Дяків сих повітів запрошується. Хто з Вп. Дяків не буде міг взяти участі в Зборі, той безумовно мусить се оправдати.

Андрій Хома, дяк в Лиську.

Н. Страмик.

Устрицький деканат, позір!

Дяківський Збір устрицького деканату відбудеться дня 17. червня 1925 о 3. год. сполудня в Устриках Долішних в „Народному Домі“, на котрий то збір всіх Вп. Дяків сего деканату, запрошується.

Предсідник:
Михайл Кішка, дяк.

Секретар:
Йосиф Присташ, дяк.

Радимнянський деканат, позір!

Дяківський Збір радимнянського деканату відбудеться дня 9. червня 1925 р. о 3. год. сполудня, в домі Йосифа Городецького, дяка в Радимні, на котрий то збір всіх Вп. Товаришів-Дяків сего деканату запрошується.

Крім сего запрошується також Всеч. О. Декана Борисевича й всіх Всеч. ОО. тогож деканату.
Грицуляк Микола, дяк в Святім.

Лопатинський деканат, позір!

Збір Дяків лопатинського деканату відбудеться дня 8. червня 1925 р. о 3. год. сполудня в салі читальні „Просвіта“ в Лопатині, на котрий то збір всіх Впп. Дяків сего деканату запрошується.

Пригадується рівнож, щоб кожний дяк приніс зі собою членську книжочку.

Володимир Мандрика, дяк і дяківський делегат в Лопатині.

До відома інтересованим дякам.

В Тернополі організується незадовго український, надніпрянський, мішаний хор під орудою Володимира Зарудного. Особи, що бажали вступити до цього хору, можуть зголошуватися до організатора хору на адресу: Тернопіль, вул. Острогського ч. 9.

На фонд преси зложили: *Матій Петро*, дяк і управ. хору в Тухлі 60 сот.

Всячица.

Подружжя сімнадцятилітніх. Народний комісарят внутрішніх справ у Москві, видав розпорядок, яким дозволяє на заключування подруж перед повнолітністю, а іменню мущинам в віці 17 і пів року, а жінкам 15 і пів. Дозволи на такі подружжя можуть видавати громадські ради по затвердженню через повітову владу, на основі лікарського свідчення, що має ствердити зрілість молодих.

Дивний сон. Дуже цікавий сон приснився недавно о. Томбе в Лондоні, священникови при одній церкві кварталу Сиденгам. Півтора року тому його син пропав без вісти, а з дому вийшов 11 квітня 1922, маючи 26 фунтів штерлінгів при собі. Після того по молодім Едварді Томбе пропав слух. Тепер старому батькові приснилося, буцім то він сам відправив синові хибуючий похорон в городі одної вілли, де поховано його сина. Подробиці місяця і похорону вийшли у сні так ясно і акуратно, що під їх вражінням батько пішов і розказав все поліції. Тоді поліція взяла на увагу ще дві обставини: чому дотична вілля якраз критичного часу згоріла, тай чому скоро після цього город біля неї розкопано ніби під нову будівлю. Поліція перешукала город і сон здійснився. Там знайшли закопане тіло молодого Томбе, очевидно без грошей. В хвили, коли цей злочин відкрили не було вже винувника на світі. Він сам застрелився, коли між тим приловила його поліція за інший злочин, сповнений рівнож з низького самолюбства.

Українець винахідником. Микола Шпак, Українець, родом зі села Саджавки, повіт Скалат, Галичина, тепер у Вунсакет, Р. Ай., дістав в місяці листопаді патент в Патентового Бюра у Вашингтоні за винахід, який забезпечує колеса автомобіля перед ховзаннем в часі слоти. З огляду на це, що сотки тисяч автомобілістів наражені кожного дня на небезпеку поховзнення, а з тим і можливої смерті в часі їзди, великі автомобілеві компанії заінтересувалися тим винаходом і звернулися до п. Шпака з пропозицією закупити патенту. — Переведенням правних справ в цілі одержання патенту занявся адвокат-Українець Богдан Пелехович з Чикаго.

Жовижки.

В протязі 3 минут половина держави в руїнах. Лондон, 24. мая (Tel. G. P.)

Центральну Японію навістив вчера новий землетрус, котрий тривав 3 минути. Місто Токіо, на північний захід від Кобе зістало цілком знищене: 200 домів завалених, коло 100.000 мешканців утекло в гори. Землетрус дав відчутися в Осака, в Кобе і Кіото. Поїзд, котрий був в дорозі до Токіо, зістав в тунелю через скали, котрі на него повалилися, цілковито розторожений. Копальня срібла в Ікуна цілковито знищена. Шиби й хідники позавалювалися. Японський уряд вислав спеціальні ратункові потяги на терени, навіщені землетрусом. Військові літаки, котрі перелетіли над тереном катастр. фи, дали знати, що в Кунеама і Фукуші лежить на улицах майже кілька тисяч, забитих і ранених людей.

Лік проти смертельного попарення. Професор віденської, університетської клініки др. Захель доказує, що смертельні попарення (попарення більше чим одної третьої поверхні шкіри людини) які через нищення білка спричиняють між іншими надмір трійливих продуктів, званих трипсуна, можна вилічити, встрікуванням шойно тепер винайденої сировини званої antitrypsin'ою nonpareil.

Нова недуга. У Східному Забайкаллі на Сибірі появилася нова пошесть. Тисячі людей хорують недугою, яку прозвано урвською від ріки Урв. Недуга проявляється наростанням волів, пухненням та викривлюванням кінчин (рук і ніг). Недужі мають дуже здеформований вигляд. Нормальна, здорова людина виглядає на великана в порівнянні з недужим. Хорую на цю нову пошесть 10 тисяч людей. Ленінградське т. зв. Піроговське Товариство взялося енергійно за прослідження недуги та боротьбу з нею.

Склад нового українського радянського уряду. Дня 10. травня відбулася в Харкові перша сесія нововибраного Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету на з'їзді Рад 9-го скликання. До складу президії ВУЦВК-ту вибрані в тій сесії слідує особи: Петровський, Буценко, Угаров, Владімірський, Шумський, Булат, Затонський, Совцов, Каганович, Скрипник, Поляков, Мусульбас, Шліхтер, Гаврилин, Лебідь, Якуба (безпартійний

робітник) і Почко (безпартійний селянин). Головою ВУЦВК-ту вибрано Петровського, секретарем Буценка. Весь старий склад Народного Комісаріату (Ради Міністрів) остав той самий, що в минулому році. Головою Ради Народних Комісарів України є далі Чубар.

Нова підвижка. Польські часописи приносять, що з 1. червня будуть підвищені ціни на залізницях.

Веселий куток.

Відповідь.

Повертав якийсь Микита до села зі Львова
А з ним їхав, випадково,
Канонік з Кракова.

— А сконд пан Буг вас провадзі?
Микиту питає.

— Та зі Львова, прошу гречне,
Дядько повідає.

— Цуж там тега, ви слишелі?
Длуго там седзєлі?

Певне якійсь бардзо важном
Справен в месце мелі?...
— Та я їздив, прошу гречне,
Повіда Микита

Бо мав пильну свою справу
До Митрополита.

А канонік усміхнувся:
Ну, тс ви зе Львова...

А чи біла в дому, пані Митрополітова?
— Ні не було — каже дядько

Чекав дві години,
Десь до вашої біскупки

Пішла на хрестини.

С.о.

(Із сатир.-гум. часов. „Зиз“).

Посмертна згадка.

Померли: **Хавар Михайло**, дяк в Поморях, пов. Бучач, ревний та ідейний співробітник дяківської організації, передплатник часопису „Голос Дяків“ та ширий і невіджалуваний товариш всіх дяків бучацького деканату, прожигши 45 літ.

Галат Роман, дяк в Язлівці, ширий та ідейний організатор дяків і місцевої „Просвіти“, сповнявши ширю та совістно дяківську службу через 45 літ.

Кланцак Митрофон, дяк в Скоморохах, ідейний і ревний співробітник дяківської організації. Земля їм пером.

Почтова скринка.

Шостачко Петро, дяк о Вороблику Кор. Число і назву деканатів перемиської дієцезії маємо. За пропоновану нам поміч ширю дякуємо. (62).

Ладанай Микола, дяк в Викотах. 2 зл. одержали, з чого 1-25 зл. вписали на рах. „Голосу Дяків“ а 75 сот. на рах. шематизму. Присилайте незадовго решту! (1170).

Мельникович Микола, дяк в Лопянці. В шематизмі Вас ще помістимо; присилайте належність за него. (1209)

Барановський Григорій, дяк в Кракові. 5 зл. одержали та вписали наразі все на рах. часопису.

Скіра Андрій, дяк в Мокротині. 4 зл. одержали і вписали на рах. „Голосу Дяків“. Отже премерата наразі на цілий рік заплачена.

Лотушка Володимир, дяк в Радошицях. 3 зл. одержали, з чого 2-50 зл. вписали на рах. часопису а 50 сот. на рах. шематизму. На шематизм просимо незадовго прислати решту! Документи, про які Ви згадували в листі, пришліть негайно.

Бабій Михайло, бувший дяко-учитель в Америці, тепер в Бучачі. Редакція бажає Вам багато сили й здоровля та як найкрасших успіхів в розпочатому ділі!

АДВОКАТ

Д-р. Іван Турянський

відкрив адвокатську канцелярію в Коломиї і веде її при вул. Крашевського ч. 29.

Бірка. Львів 28. мая 1925.

Амер. долари 5-17¼ до 5-18, канад. дол. 5-14 до 5-15, чеські кор. 0-15¼ до 0-15½, лєй 0-02¼ до 0-02½, франц. фран. 0-27½ до 0-27¾, швайц. фран. 1-00 до 1-01, фунти штер. 24-60 до 24-70, австр. кор. за тисяч. 0-00 до 0-00 сот.
Золото: 20 кор. 21-70 до 21-80, 20 франк. 19-75 до 19-85, 20 марк. 24-80 до 24-90, 10 руб. 26-80 до 27-00 сот.
Срібло: австр. кор. 0-43 до 0-43½, 5 австр. кор. 2-28 до 2-30, фльор. 1-15 до 1-18, сріб. руб. 1-85 до 1-87, копійки за руб. 0-82 до 0-83.

Хто ще до тепер не має прегарного, інформаційного, ріжними красками друкованого календарика „Запорожець“ на 1925 рік з ілюстрацією Богдана Хмельницького та ріжними дуже важними порадами для всіх, той нехай зараз купить собі його в Видавн. „Запорожець“ Коломия, Міцкевича ч. 51 по ціні 60 сот.
Спішіть, бо наклад вже на днях вичерпається.

Уневажнюється військову книжку, виставлену командою 22. п. улан. в Бродях на имя Івана Стефанка, уродженого в 1901 р.

Уневажнюється військову книжку, виставлену Пов. Ком. Доповн. в Станиславові на имя Василя Стефанка, уродж. в 1899 р.

Др. Я. Фріш

лікар всіх лікарських наук
(Апарат Рентгена
і кварцова лампа)
Коломия, ріг вул. Міцкевича-Замкової.

Великий СКЛАД МАШИН

рільничих і до шиття, плугів, борон, роверів, січкарень, прас до олію, томасини, коксу й вугля поручає дешево, надрібно й гуртом за готівку або на догідні рати

Гершон Мельцер
Коломия, вул. Пілсудського ч. 12.

Магазин галантерійних товарів Е. Шіндлера й С-ки

в Колеммі, вул. Косцюшка ч. 1.

поручає жіночі й дитячі паньчохи, батистові й коронкові ковнірці, жіночі торбинки, коронки, вельони, тюлі, кравецькі прибори, мужьське біле, скарпички, стяжки, ріжного рода блюзки, шовкові жакети, скірянні, шовкові й нитяні рукавички, фартушки, шовкові парасолі, мила, перфуми, шітки до убданы і нігтів та прилади до manicure.

Ціни конкуренційні, якість товару першорядна.

Всякі замовлення з провінції полагоджують ся відвотною поштою.

Реставрація, молочарня й кімната до снідань

Миколи Турянського

в Коломиї (Народний Дім) ул. Костюшка 23 поручає загально знані, смачні й першорядні сніданія обіди й вечері, зроблені на свіжій десеровім маслі.

Вождий порі кава, чай, какао солодке й квасне молоко.
Мясні й яринові потрави. — Богатий буфет.
Горівки, лікери вина, фляшкове, окоцімське й живецьке пиво. Десерове й кухенне масло, сир, вудженина, печево.

ЦІНИ БЕЗКОНКУРЕНЦІЙНІ.

абонамент: Сніданнє: кава, чай або молоко з булкою 30 сот.
Обін з 3 дань: зупа, мясо, легоміна й хліб 1 зл. 20 сот.
Вечеря: мясо або яринові потрави в хлібом і чаєм 80 сот.